

և սրածուծիւնք՝ մէկ սոմար ալերն թ. խուրուշ ելաւ ի Կարս քաղաք՝ բայց Աստուածասէր և Հիւրընկալ բարեմիտ և ողորմած ի տուրս տնանկաց Խաւճա Սաւարն յիշեցէք ի Քրիստոս որ ստացաւ Սուրբ Աւետարանս յիշատակ և կողակցոյն իւրոյ Փաշաճանին, և որդւոցն Գասպարին և Մելքոնին և գստերացն Մարիամին և Շահիճանին և եղբարցն Մալիճանին և կենակցին Չուլքանին և գստերացն Հոսիփոսիմէին և Պէկզատին և հանգուցեալ եղբարցն Աղիճանին, Ալթունին և ծնողացն և հաւրն Աստուածատրին և մաւրն Կուլշատին և ամենայն արեան մերձաւորացն, որ առ Քրիստոս են հանգուցեալ ամէն: Ով յիշէ, յիշեալ լիցն առ Աստուած հայրն մերոյ»:

ՄԱՐԿՈՍԻ ԱՆՐՁԸ.—«Քրիստոս Աստուած ողորմեաց երկուց եղբարց պատուական քահանայից Գրիգորայ և Վարդանայ ստացողի Ս. Աւետարանիս»:

«Զվերջին ստացող Ս. Աւետարանիս զՏէր Եղիա՝ ի գերութեան էր մատնեալ, ետ առի հալալ արգեանց իմոց ետու յիշատակ հոգւոյ իմոյ և հաւր իմում Մարտիրոսին և Մարն իմոյ ճումլիին և եղբաւր իմոյ Մէշլիսին և եղբայր որդւոյս իմոյ Հայրապետ արեղային և փոխեցելոյն առ Քրիստոս Պատամայն և ալ ամենայն մերձաւորաց իմ հայրական արեղայի Վարդան սարկաւազին, ամէն . . . »:

«Եւ այլ աղաչեմք զհանգիպողք Ս. Աւետարանիս կարգալով կամ գաղափար առնելով յիշեսջիք ի մաքրափայլ յաղաթս ձեր վերոյ գրեալս և Աստուած զձեզ յիշէ իւր միւս անգամ գալստեանն ամէն: Զգծող սակաւ յիշատակարանիս զՍարգիս եպիսկոպոս որդի պարոն Պատամին յիշել աղաչեմ ի Տէր և յիշողացք Տէրն ողորմեաց և նմա փառք անլուելի»:

ՂՈՒԿԱՍԻ ԱՆՐՁԸ.—Երկուք եղբարք պատուականք և ընտրեալք քահանայք, որ ստացան զՍ. Աւետարանս ի հալալ ընչից իւրեանց յիշատակ իւրեանց և ծնողաց իւրեանց Վարդան և Գրիգոր որդիք Ղումաշին Քրիստոս Աստուած ողորմին նոցա իւրում գալստեան ամէն . . . »:

«Յորժամ տեսայ զՎարմիր Աւետարան, կամ ցայ ընթեռ-